

GENERALINIS ADVOKATAS

E. SHARPSTON IŠVADA,

pateikta 2007 m. liepos 18 d.(1)

Byla C-451/06

Gabriele Walderdorff

prieš

Finanzamt Waldviertel

„PVM – Nekilnojamojo turto nuomos sandoriai – Teisės žvejoti konkrečiame vandens telkinyje suteikimas“

1. Šiuo prašymu priimti prejudicinį sprendimą *Unabhängiger Finanzsenat* (Nepriklausomas mokestinis ginčų teismas) Vienos skyrius (Austrija) nori sužinoti, ar Bendrijos PVM teisės srovą „nekilnojamojo turto nuomos sandoriai“ apima teisės žvejoti tam tikrame vandens telkinyje suteikimą, sudarant nuomos sutartį 10 metų, jeigu ji suteikta žemės sklypo, kur yra vandens telkinys, savininkas arba teisės žvejoti valstybiniame vandens telkinyje turėtojas.

Bendrijos teisės aktai

2. Pagrindinei bylai reikšmingu laikotarpiu PVM buvo suderintas Šeštąja direktyva(2), kurios 13 straipsnio B skirsnyje tvirtinta, *inter alia*:

„Nepažeisdamos kitų Bendrijos nuostatų, valstybės narės atleidžia nuo mokesčio toliau nurodytą veiklą taikydamos sąlygas, kurias jos turi nustatyti siekdamos užtikrinti, kad atleidimas nuo mokesčio būtų teisingas ir sąžiningas ir kad būtų užkirstas kelias galimam mokesčio vengimui, išsisukinėjimui ar piktnaudžiavimui:

<...>

b) nekilnojamojo turto nuoma, išskyrus:

- 1) apgyvendinimą, kaip apibrėžta valstybių narių teisėje, viešbučiuose ar panašias funkcijas vykdančiuose įstaigose, įskaitant ir apgyvendinimą poilsia vietose ar stovyklauti įrengtose vietose;
- 2) patalpų ir vietos nuomą automobiliams stovėti;
- 3) pastoviai instaliuotą įrenginį ir mašinų nuomą;
- 4) seifų nuomą.

Valstybės narės gali dar labiau riboti šį atleidimą nuo mokesčių.

<...>(3)

3. 13 straipsnio C skirsnio a punkte numatytas leidimas valstybės narėms leisti mokesčių mokėtojams pasirinkti apmokestinimą nekilnojamojo turto nuomos atvejais, atsižvelgiant į valstybės narės nustatytus apribojimus ir detalias nuostatas(4).

Austrijos teisė

4. Pagal *Umsatzsteuergesetz* 1994 (1994 m. Apyvartos mokesčių įstatymas, toliau – UStG) 6 straipsnio 1 dalies 16 punktą nuo PVM atleidžiama nekilnojamojo turto nuoma, įskaitant „teisi“, kurioms taikomos nekilnojamųjų turtų reglamentuojančios civilinės teisės nuostatos, bei valstybei priklausančios žemės ir nekilnojamojo turto nuoma“, atsižvelgiant į tokias pačias išimtis, kurios numatytos Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkte.

5. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas paaiškina, kad nekilnojamojo turto srovą UStG 6 straipsnio 1 dalies 16 punkto prasme yra tokia kaip civilinėje teisėje. Austrijos civilinis kodeksas teises pripažįsta „kilnojamomis“ išskyrus atvejus, kai jos yra susijusios su nekilnojamojo turto nuosavybe, t.y. jeigu jos turimos dėl tos nuosavybės, pavyzdžiui, žemės servituto atveju. Žemės servitutas yra daiktinė teisė (*ius in rem*), paprastai nustatoma įregistruojant(5). Teisė žvejoti privačiuose vandens telkiniuose paprastai išplaukia iš į jos nuosavybės teisės. Jeigu ją naudojamasi remiantis kito daikto nuosavybės turėjimu, ji yra žemės servitutas. Kitu atveju teisė žvejoti gali būti suteikiama kaip ypatingas asmeninis servitutas arba nepriklausoma daiktinė teisė, kuri gali būti laisvai perleidžiama į parduodant arba paveldint (tačiau medžioklės teisė nebegali būti laikoma nepriklausoma daiktine teise ir visada kyla iš turto nuosavybės). Laukiniai gyvūnai ir žuvis(6) niekam nepriklauso ir jie nėra žemės dalis arba jos priklausinys. Juos Civilinis kodeksas prilygina nekilnojamajam turtui iki tol, kol jie nėra pagaunami arba nužudomi, taip atskleidžiant, kad teisė juos medžioti ar žvejoti kyla iš žemės nuosavybės, o ne iš ankstesnės teisės į juos kaip į savarankišką kilnojamąjį turtą. Žemės nuosavybės teisės dalis yra ne pats gyvūnas, o teisė medžioti arba žvejoti.

6. *NÖ Fischereigesetz* 2001 (2001 m. Žemutinės Austrijos žvejybos įstatymas) 4 straipsnyje vairiai apibrėžiama teisė žvejoti, t.y. kaip apimanti teisę saugoti, gaudyti, pasisavinti ir žudyti vandens gyvūnus ir leisti juos gaudyti ir/ar pasisavinti kitiems asmenims; kaip tinkamo ir tvaraus žvejybos vandenų valdymo pareigos neatskiriama dalis; kaip su žeme nesusijusi nepriklausoma teisė, kuri gali būti įgyjama ir turima pagal bendrąsias privačias teises reglamentuojančias taisykles bei kuri teisinga bendrosios kompetencijos teismams.

Faktinės bylos aplinkybės ir procedūra

7. Gabriele Walderdorff turi ir valdo žemės sklypą ir miškininkystės ūkį Zwettl mieste, Žemutinėje Austrijoje, ir ji yra apmokestinama standartinio tarifo PVM. Jos turtas apima registruotą teisę žvejoti tam tikruose valstybiniuose vandens telkiniuose. Taip pat jos žemės sklype yra tvenkiniai, kuriuose jai, kaip žemės savininkei, priklauso teisė žvejoti.

8. G. Walderdorff išnuomojo šias abi teises žvejoti vietiniam sportininkų klubui dešimties metų laikotarpiui nuo 1996 m. sausio 1 d. Pagal sutartį metinis nuomos mokestis buvo 60 000 ATS. Jeigu G. Walderdorff būtų pasirinkusi apmokestinimą PVM, tai ši suma sudarytų 50 000 ATS grynasis nuomos mokestis ir 20 % PVM. Iš tikrųjų ji nepasirinko apmokestinimo ir todėl neapmokėjo PVM klubui.

9. Atlikęs patikrinimą, mokesčių administratorius nusprendė, kad nuoma turėtų būti apmokestinta standartinio tarifo PVM, nes ji nebuvo susijusi su daiktinės teisės ? nekilnojamųjų? turtu nuoma, atleista nuo mokesčių pagal UStG. Todėl jis priėmė sprendimus dėl 20 % PVM dydžio nustatymo.

10. G. Walderdorff apskundė šiuos sprendimus, prašydama atleisti teisės žvejoti nuomos sandorius nuo PVM pagal UStG 6 straipsnio 1 dalies 16 punktą. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikė teismas šiuo metu nagrinėjant skundą.

11. Mokesčių administratorius remiasi Federalinės finansų ministerijos nuomone, kad teisė žvejoti yra nesusijusi su žeme ir negali būti prilyginama žemės naudojimui. Todėl jeigu apmokestinamasis asmuo jas išnuomoja, jis neatleidžiamas nuo mokesčių pagal UStG 6 straipsnio 1 dalies 16 punktą, o apmokestinamas pagal standartinį PVM tarifą.

12. G. Walderdorff tvirtina, kad UStG 6 straipsnio 1 dalies 16 punktas apima teises, kurios nėra nekilnojamojo turto sudedamosios dalys, tačiau pačios gali būti nuomos sutarties dalykas. Medžioklės teisė nepatenka į šį apibrėžimą, kadangi ji negali būti laikoma nepriklausoma daiktine teise, kuri gali būti registruojama. Tačiau žvejybos teise gali naudotis ne tik žemės savininkas, bet ir kitas asmuo, o tokiu atveju ji yra servitutas, kurį galima registruoti nekilnojamojo turto registre. Todėl ji yra teisė ? nekilnojamųjų? turtu UStG 6 straipsnio 1 dalies 16 punkto prasme.

13. Kadangi *Unabhängiger Finanzsenat* nebuvo tikras, kaip situacija vertintina pagal Bendrijos teisę, jis pateikė Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą dėl tokio klausimo:

„Ar [Šeštosios direktyvos] 13 straipsnio B skirsnio b punktas turi būti aiškinamas taip, kad teisės žvejoti suteikimas už užmokestį, sudarant nuomos sutartį 10-čiai metų, jeigu ji suteikta:

- 1) žemės sklypo, kur yra vandens telkinys, kurio atžvilgiu suteikta ši teisė, savininkas,
- 2) teisės žvejoti valstybiniame vandens telkinyje turėtojas,

yra „nekilnojamojo turto nuoma“?

14. Rašytines pastabas pateikė tik Komisija, be to nebuvo prašoma surengti posėdis ir jis nebuvo surengtas.

Vertinimas

15. Nutartis dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikia išsamią informaciją apie teisių ? nekilnojamųjų? turtu, o ypač teisių žvejoti ir medžioti, pobūdį ir kvalifikavimą pagal Austrijos teisę. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą priėmusiam teismui pateikti argumentai taip pat yra daugiausia susiję su šiuo kvalifikavimu.

16. Tačiau pateiktas klausimas yra susijęs su Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkte esančios „nekilnojamojo turto nuomos“ sąvokos aiškinimu, o pagal nusistovėjusį Teisingumo Teismo praktiką Šeštosios direktyvos 13 straipsnyje numatyti atleidimo nuo mokesčių atvejai yra savarankiškos Bendrijos teisės sąvokos, kuri tikslas išvengti PVM sistemos taikymo skirtumų tarp valstybių narių(7).

17. Todėl teisės žvejoti kvalifikavimas pagal Austrijos teisę arba jos atskyrimas nuo teisės medžioti neturi sprendžiamosios reikšmės nustatant, ar ji suteikimas yra „nekilnojamojo turto nuoma“ 13 straipsnio B skirsnio b punkte numatyto atleidimo nuo mokesčių tikslu. Taip pat neturi sprendžiamosios reikšmės ir tai, kad aptariama sutartis pagal Austrijos teisę yra kvalifikuojama

kaip nuomos sutartis (*Pachtvertrag*).

18. Tačiau nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą gali būti numanomas klausimas, ar pati teisė žvejoti gali būti nekilnojamasis turtas, kuris gali būti nuomojamas 13 straipsnio B skirsnio b punkto prasme, jeigu ji kvalifikuojama kaip teisė? nekilnojamąjį turtą pagal Austrijos teisę, o galbūt ir pagal kitas teisinės sistemas.

19. Mano nuomone, toks Bendrijos teisės nekilnojamojo turto sąvokos aiškinimas šiame kontekste būtų dirbtinis. Nekilnojamojo turto nuomos sąvoka tinka tik tikram materialiam turtui, o ne teisėms, kurios iš prigimties nėra materialios neatsižvelgiant į tai, su kuo jos susijusios. Teisingumo Teismas pripažino, kad nekilnojamasis turtas yra tik tas turtas, kuris yra nejudamas arba kurio negalima lengvai perkelti(8). Toks apribojimas *a fortiori* neleidžia apimti nematerialaus turto. Toks požiūris patvirtina Teisingumo Teismo teiginys, kad viena iš nekilnojamojo turto esminių savybių yra ta, kad jis yra susijęs su apibrėžta žemės paviršiaus dalimi(9).

20. Šiuo atveju man neleidžia sudvejoti ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pirmojo teismo nuoroda į teiginį Tarybos protokole, susijusiame su Šeštosios direktyvos pirmu, kad galimybę apriboti 13 straipsnio B skirsnio b punkte numatyto atleidimo taikymo sritį buvo nustatyta pirmiausia siekiant suteikti valstybėms narėms galimybę, *inter alia*, apmokestinti PVM medžioklę arba žvejybą, o iš to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nuomone, galima numanyti, kad medžioklė ir žvejyba tokiam kontekste paprastai turėtų būti kvalifikuojamos kaip nekilnojamasis turtas. Kad ir koks būtų galima numanyti, tačiau pagal nusistovėjusį teismo praktiką, jeigu nuostatoje, su kuria susiję tokie teiginiai, nėra jokios nuorodos į jį turinčią, jie neturi teisinės reikšmės ir jais negalima remtis aiškinant direktyvą(10).

21. Teisingumo Teismas apibrėžė nekilnojamojo turto nuomos sąvoką Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto prasme kaip nekilnojamojo turto savininko nuomininkui suteikiamą teisę naudotis nekilnojamoju turtu nustatytą laikotarpį už užmokestį ir jokiam kitam asmeniui neleisti pasinaudoti šia teise(11). Jis taip pat pripažino, kad žemės plotas, kuris yra visiškai ar iš dalies apsemtas, gali būti pripažintas nekilnojamoju turtu, kuris gali būti išnuomotas(12).

22. Todėl vandens telkinys gali būti nuomojamas Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto prasme, o šioje byloje yra nustatyta, kad nagrinėjama sutartimi nustatomos teisės konkrečius vandens telkinius sutartam laikotarpiui už metinį nuomos mokestį. Šie aspektai atitinka Teisingumo Teismo praktikoje nustatytus kriterijus. Taip pat galima pažymėti, kad teisė žvejoti vandens telkinyje ir pareiga tinkamai ir tvariai valdyti šį telkinį, atrodo, yra būdingos nuomos rėšiai, kuri Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkte vokiečių kalba vadinama kaip „*Verpachtung*“(13).

23. Tačiau vien to, kad sutartis apima kai kuriuos nekilnojamojo turto nuomos sutarties būdingus elementus, nepakanka, jeigu sutartis neatitinka visų Bendrijos teisės sąvokos būtinųjų kriterijų. Vienas iš tokių kriterijų yra sutartimi suteikiamos teisės naudotis turtu ir neleisti kitiems asmenims juo naudotis apimtis.

24. Pirmasis klausimas yra toks: ar sutartis, kuria suteikiama prieiga prie nekilnojamojo turto ir teisė juo naudotis tikslai žvejybos tikslu, gali būti laikoma nuomos sutartimi.

25. Žinoma, nėra prasta tai, kad nuomos sutartyje būtų nurodoma, kad atitinkamas turtas gali būti naudojamas arba negali būti naudojamas tam tikram tikslui ar tikslams. Taip pat neatrodo, kad žemės veikla galėtų būti ypatinga kažkuo, kas sutarties, kuria suteikiama prieiga ir teisė naudotis turtu tokiu tikslu, neleistų laikyti nuomos sutartimi.

26. Tačiau kiekviena sutartis turi būti vertinta siekiant nustatyti, ar ji suteikia teisę naudotis

turtu ir neleisti kitiems asmenims juo naudotis.

27. Šioje byloje aptariamoje sutartyje (jos kopiją prašymą priimti prejudicinį sprendimą priėmęs teismas Teisingumo Teismui persiuntė kartu su bylos medžiaga) be ženklo, neminimi kiti tikslai, kuriais sportinės ženklo klubas galėtų naudotis žeme arba vandens telkiniais. Joje nėra nieko, kas leistų teigti, kad G. Walderdorff pati negali naudotis jos žemėje esančiais tvenkiniais arba negali leisti jais naudotis kitiems asmenims kitais tikslais nei ženklo (nors galima numanyti, kad bet koks kitoks naudojimas neturėtų trukdyti naudotis teisėmis žvejoti). Panašiai (ir su ta pačia išlyga) negalima teigti, kad jos teisės žvejoti valstybiniuose vandens telkiniuose, kurios suteikiamos naudotis sportinės ženklo klubui sutarties laikotarpiu, leidžia jai arba klubui uždrausti kitiems asmenims verstis šiuose telkiniuose kita veikla.

28. Todėl man atrodo sudėtinga suderinti aprašytąją situaciją su tuo, kaip Teisingumo Teismas nuosekliai apibrėžia nuomą, t.y. kad ja suteikiama teisė naudotis nuosavybe ir neleisti kitiems asmenims ja naudotis.

29. Taip pat galima daryti skirtumą tarp išimtinės teisės žvejoti konkrečiame vandens telkinyje, apimančios teisę neleisti kitiems žvejoti, suteikimo ir leidimų žvejoti, kurie leidžia asmenims žvejoti kartu su kitais leidimų turėtojais, išdavimo. Tokie leidimai, nors iš tikrųjų suteikia teisę naudotis atitinkamu turtu, (14) paprastai nesuteikia leidimo turėtojui teisės neleisti kitiems asmenims juo naudotis ir todėl, mano nuomone, neatitinka šio Teisingumo Teismo suformuluoto nuomos apibrėžimo kriterijaus (15).

30. Šioje byloje nagrinėjamoje sutartyje neminima, jog suteikiamos teisės yra išimtinės ta prasme, kad sportinės ženklo klubas galėtų nuspręsti, kas gali ir kas negali žvejoti atitinkamuose vandens telkiniuose. Tačiau joje tvirtinta, kad G. Walderdorff pasilieka teisę laisvai žvejoti vandens telkiniuose ir leisti tai daryti vienam svečiui per dieną. Toliau tvirtinta, kad sutarties laikotarpiu G. Walderdorff įgyja teisę nemokamai tapti klubo nare, o klubo likvidavimo atveju dvylikai jo narių būtų suteikiama pirmumo teisė sudaryti naujas individualias sutartis su ja tuo pačiu tikslu.

31. Tiesa, kad neriboto naudojimo teisė, kuri suteikiama šioje byloje, yra būdingas ir galbūt esminis nuomos sutarties elementas. Tačiau šia sutartimi nuomotoja ne tik aiškiai pasilieka teisę naudotis vandens telkiniais tuo pačiu tikslu, kuriuo jais leidžiama naudotis klubui (skirtingai nei kitu tikslu, pavyzdžiui, priešingai, už kurią lieka atsakingas žemės savininkas (16)), bet taip pat ji pasilieka teisę leisti naudotis jais ir tretiesiems asmenims.

32. Be to, jeigu klubas būtų likviduojamas ir būtų sudaromos atskiros sutartys su kiekvienu iš buvusių jo narių, šios sutartys, nors vis dar būtų vadinamos nuomos sutartimis (*Pachtverträge*), labiau atitiktų ilgalaikius individualius leidimus žvejoti, ir niekas neleidžia teigti, kad tokiu atveju savininkas negalėtų sudaryti kitų tokio tipo sutarčių.

33. Žinoma, šiuos klausimus turi vertinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, tačiau, mano nuomone, tokia nekilnojamojo turto nuomos sąvoka, kokia apibrėžiama Teisingumo Teismo praktikoje dėl Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto, turi apimti tik sutartis, pagal kurias prieiga ir teisė naudotis tokiu turtu yra išimtinė ta prasme, jog nuomininkas neturi kęsti to, kad tokiomis pačiomis teisėmis prieigą prie šio turto turėtų ir juo naudotųsi nuomotojas arba tretieji asmenys, kuriems tai leidžia nuomotojas.

34. Išdstyti svarstymai leidžia daryti išvadą, kad atleidimas nuo mokesčio netaikomas, o tai atitinka nusistovėjusi Teisingumo Teismo praktiką, kad terminai, kuriais apibrėžiami atleidimo atvejai, turi būti aiškinami siaurai, nes jais nukrypstama nuo bendrojo principo, pagal kurį PVM apmokestinamas kiekvienas apmokestinamojo asmens paslaugos suteikimas už atlygą(17).

35. Galiausiai, priėjus prie išvados, kad teisių žvejoti suteikimas aptarta forma nepatenka Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkte esančių nekilnojamojo turto nuomos sampratų, manau, kad nieko nebūtų pasiekta jeigu jos būtų išsamiau kvalifikuojamos. Tai akivaizdžiai yra prekės tiekimas ar paslaugų teikimas už atlygą, kurį vykdydamas ekonominė veikla atlieka apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks(18). Toks tiekimas apmokestinamas standartiniu PVM tarifu, išskyrus atvejus, kai jis patenka į konkrečios išimties, sumažinto PVM tarifo arba specialios schemos taikymo sritį. Nebuvo pasiūlyta taikyti nei sumažinto tarifo, nei specialios schemos, nei kito atleidimo atvejo, išskyrus 13 straipsnio B skirsnio b punktą, o tai ir neatrodo taikytina.

Išvada

36. Todėl laikausi nuomonės, kad Teisingumo Teismas į prejudicinį klausimą turėtų atsakyti taip:

„1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB 13 straipsnio B skirsnio b punkte vartojama nekilnojamojo turto nuomos sąvoka preziumuojama, kad suteikiama teisė naudotis šiuo nekilnojamuoju turtu ir teisė neleisti jokiame kitame asmeniui juo pasinaudoti. Todėl ji neapima situacijos, kai turto savininkas suteikia teisę naudotis turtu konkrečiu tikslu, bet pasilieka teisę naudotis turtu arba leisti kitiems asmenims juo naudotis tuo pačiu tikslu arba kitais tikslais.“

1 – Originalo kalba: anglų.

2 – 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių statymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; direktyva buvo daug kartų iš dalies keista, tačiau šiai bylai svarbi nuostata išliko nepakitusi). Nuo 2007 m. sausio 1 d. Šeštoji direktyva buvo panaikinta ir pakeista 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).

3 – Žr. Direktyvos 2006/112 131 straipsnį ir 135 straipsnio 1 dalies I ir 2 punktus.

4 – Žr. Direktyvos 2006/112 137 straipsnio 1 dalies d punktą ir 2 dalį.

5 – Nematyti, kad Austrija būtų pasinaudojusi Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe (kuri dabar numatyta Direktyvos 2006/112 15 straipsnio 2 dalyje) laikyti materialiuoju turtu daiktines teises, į turtoju suteikiančias teisę naudotis nekilnojamuoju turtu (žr. 2006 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Heger*, C-166/05, Rink. p. I-7749, 19 punktą, ir mano išvados toje byloje 28 punktą).

6 – „In freier Natur“. Šis aspektas neminimas šioje byloje, tačiau galima kelti klausimą, ar ši sąvoka apimtą, tarkim, uždaruose tvenkiniuose auginamus žuvies išteklius, skirtus būtent sportinei žūklei.

7 – Žr., pavyzdžiui, 2007 m. birželio 14 d. Sprendimo *Horizon College* (C-434/05, Rink. p. I-0000) 15 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; o dėl medžioklės teisių klasifikavimo PVM prasme žr. 2005 m. gegužės 26 d. Sprendimo *Stadt Sundern* (C-43/04, Rink. p. I-4491) 24 punktą.

8 – Žr. 2003 m. sausio 16 d. Sprendimo *Maierhofer* (C-315/00, Rink. p. I-563) 30 ir paskesnius punktus.

9 – Žr. sprendimo *Heger*, min?to 5 išnašoje, 20 punkt?.

10 – Žr., pavyzdžiui, mokes?i? srityje 1996 m. vasario 13 d. Sprendimo *Bautiaa* (sujungtos bylos C-197/94 ir C-252/94, Rink. p. I-505) 51 punkt? ir 2000 m. birželio 8 d. Sprendimo *Epson Europe* (C-375/98, Rink. p. I-4243) 26 punkt? ir juose nurodyt? teismo praktik?.

11 – Žr. 2005 m. kovo 3 d. Sprendimo *Fonden Marselisborg Lystbådehavn* (C-428/02, Rink. p. I-1527) 30 punkt? ir jame nurodyt? teismo praktik?.

12 – Ten pat, 34 punktas. Taip pat d?l vandens ploto, d?l kurio gali b?ti išduoti žvejybos leidimai, pripažinimo nekilnojamuoju turtu žr. sprendimo *Heger*, min?to 5 išnašoje, 20–22 punktus.

13 – Kai kuriose, ta?iau ne visose kalbin?se versijose daromas skirtumas tarp *Vermietung* ir *Verpachtung*, kuriuo atskleidžiamas skirtumas, dažnai numatytas nacionalin?se teis?s sistemose. Žr. 2001 m. vasario 22 d. generalinio advokato F. G. Jacobs išvados byloje *Stichting Goed Wonen* (C-326/99, Rink. p. I-6831) 76 punkt?.

14 – Sprendimo *Heger*, min?to 5 išnašoje, 25 punktas.

15 – Taip pat žr. 2000 m. rugs?jo 26 d. generalinio advokato F. G. Jacobs išvados byloje *Stockholm Lindöpark* (C-150/99 Rink. p. I-493) 34 ir 35 punktus.

16 – Žr. 2004 m. lapkri?io 18 d. Sprendimo *Temco* (C-284/03, Rink. p. I-11237) 24 ir 25 punktus, kuriuose išimtin?s nuomininko teis?s apribojimai (tokie kaip nuomotojo teis? reguliariai lankytis arba bendras naudojimasis patalpomis su kitais nuomininkais) pripaž?stami suderinamais su sutarties kvalifikavimu nuomos sutartimi.

17 – Žr., pvz., Sprendimo *Horizon College*, min?to 7 išnašoje, 16 punkt? ir jame nurodyt? teismo praktik?. Ta?iau Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkte vartojama nekilnojamojo turto nuomos s?voka gali b?ti platesn?, nei vartojama ?vairiose nacionalin?s teis?s sistemose, pavyzdžiui, ji gali apimti apgyvendinim? viešbutyje ar uzufrukt?. Žr. 2000 m. rugs?jo 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Airij?* (C-358/97, Rink. p. I-6301) 54 punkt?, sprendimo *Goed Wonen*, min?to 13 išnašoje, 49 punkt?.

18 – Žr. Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 dal?, 4 straipsnio 1 ir 2 dalis, 5 straipsnio 1 ir 3 dalis ir 6 straipsnio 1 dal?. Tai gali b?ti prek? tiekimas, jeigu Austrija pasinaudojo 5 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe, žr. šios išvados 5 išnaš?.